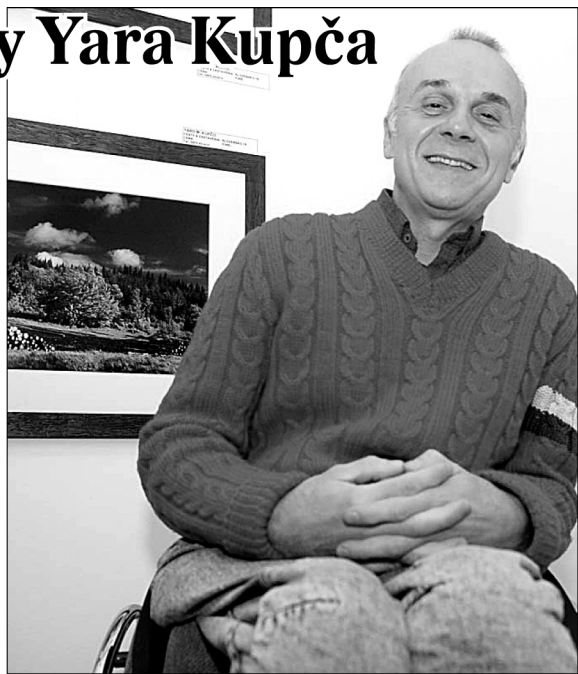

Smutno-krásne fotky Yara Kupča

Každá z doterajších výstav piešťanského fotografa a umeleckého vitrážistu Yara M. Kupča (na snímke) nesie názov Cesty a zastavenia. Yaro vlní autom nabehal viac ako desiat tisíc kilometrov po Škandinávii. Z potuliek po Nórsku, Švédsku a Fínsku priniesol zábery, z ktorých pripravil svoju najnovšiu čierno-bielu výstavu fotografií. Dopĺňa ju zábery zo Slovenska stvárnené hnedým tónovaním. Najnovšia kolekcia mala premiéru minulý piatok v Galérii Fontána. Yaro jej dal podtitul Nordkap. Výťažok z nej umelec venuje na dobročinné ciele miestneho hospicu.

„Snímky som pripravoval veľmi hekticky. V tmavej komore som strávil dva mesiace. Zhotovil som asi päťdesiat fotografií. Výroba každej mi trvala asi dva dni. Môžete si predstaviť, koľko úsilia ma to celé stálo. Na vernisáži som doslova padal na nos. Ale potom to zo mňa opadlo a pocítil som zadostučinenie. Myslím, že návštevníkom sa fotky páčili,“ hovorí Y. Kupčo. Na otázku, ktorá z nich dala Yarovi najviac zabrať, sa umelec priznal, že to boli zábery našej krajiny. „Tie tónujem do hnedá. Znamená to, že najskôr vyrobím čierno-bielu fotku, potom ju vybielim a znovu vyvolám v hnedom tóne. Tento proces je o niekoľko hodín dlhší.“ Yara Kupča pozná v Piešťanoch azda každý. Na svojom invalidnom vozíčku pravidelne trieli ako šíp z Kanady až do centra mesta, aby si pozrel dobrý klubový film. Často ho stretávame na koncertoch, ale aj v divadle. Dobré sa cíti najmä medzi svojimi priateľmi z kapely Slniečko. Možno práve preto, že v oseemnástich, po páde z vysokej hory, spoz-

nal clivotu bielych nemocničných stien, jeho fotky sú trochu melancholické a smutno-krásne. Ale môžeme sa aj mylíť. I keď pieseň Krošľákovské biele steny, ktoré mu na želanie zapievali v úvode vernisáže Miško Urban s Peťom Remišom, nás o opaku sotva presvedčia. **V. Dusíková, foto: Pepo**